

VESELE IN ŽALOSTNE ZGODBE NAVIHANEGA KUŽETA
PRIPOVEDUJE MARIJA GROŠLJEVA

KADAR NUŠKA SKONČA SVOJE DELO IN NIMA DRUGIH
POSLOV, SI NATAKNE OČALA IN VZAME KNJIGO. BOBI
ZRE V GOSPODIČNO, KAKO NEPREMIČNO ČITA, PA DÉ,
GLAVICA ZVITA: »DA BI JAZ TEGA NE ZNAL, ČITAL BOM,
ČITAL, PA KAR BREZ OČAL!«

BOBI CITATELJ

GOSPODIČNA JE ŠLA Z DOMA,
BOBI H KNJIŽNICI PRIROMA,
UKAŽELJNO V KNJIGE LAJA,
ZDAJ PRIČNE SE PRVA VAJA.

»TRESK NA LEVO, TRESK NA PRAVO,
KAJ MI ŠLO BO NAJPREJ V GLAVO,
PESMI, BAJKE, BASNI, DRAME,
SO NAJBOLJ PRIKLADNE ZAME!«

RESNO NAGUBANČI LICE,
KNJIGE ŽE FRČE S POLICE;
DA OD BRANJA BO VEČ HASKA,
LISTE IZ PLATNIC IZPRASKA.

KAKOR PLAHE JEREBICE
ERFOTAJO IZ PLATNICE,
BOBI Z NJIMI BRŽ OPRAVI,
ULOVİ JIH IN — ZADAVI.

PRVA VAJA JE KONČANA —
KNJIŽNICA JE RAZDEJANA;
SAMOUK SE MALO ČUDI:
»ČITANJE PA RES UTRUDI!«